

UNI VERZIT ET U NOVOM SADU
PRIRODNO-MATEMATIČKI FAKULTET
NOVI SAD
DEPARTMAN ZA
BIOLOGIJU

SRPSKO BIO LOSKO DRUSTVO
BEOGRAD

I KONGRES BIOLOGA SRBIJE
SA MEĐUNARODNIM UCESCEM
ZBORNIK REZIMEA

kOBiS
2007

1st INTERNATIONAL CONGRESS
ON BIOLOGY IN SERBIA
COLLECTION OF ABSTRACTS

Palic

25-28.10.2007.

MOLEKULARNI MEHANIZMI PRIJEMA I OOCOVORA C:ELIA EUKARIOTA NA SIGNALNE IZ SPOUNE SREOINE

Grgić rović L, Bogojević D, Ivanović-Matić S, Petrović M, Uskoković A, Aranđelović J, Mihailović M., Grdović N., Martinićević Y., Vidaković M, Poznanović G., Dinic S.

Odeljenje za molekularnu biologiju, Institut za bioloska istraživanja "Svetozar Stanković", Bulevar despota Stefana I42, Beograd, Srbija

Sinopsis:

Homeostaza je ravnotezno stanje metabolickih procesa koje obezbeđuje optimalno funkcionisanje organizma. Organizam odgovara na odsutnost od ovog stabilnog stanja pokretanjem kompleksnog niza lokalnih i sistemskih reakcija koje zajedno čine tzv akutno fazni dogovor (AFO). AFO je evolutivno konzervisan mehanizam usmeren ka reuspostavljanju normalnog funkcionisanja organizma tokom infekcija, tkivne povrede, hemijskog tretmana i neoplastičnih bolesti. Inicijacija i tok AFO uključuju koordinisanu seriju dogadjaja kao što je oslobođanje citokina, hemotaksija leukocita, aktivacija endotelijalnih ćelija i adrenalnih fibrofiziona, preko koja obezbeđuje neophodne metabolicke signale kojima deluje na ciljne organe. Jetra je važan učesnik AFO obzirom da se njeno pod uticajem proinflamatornih citokina kao što su Tumor necrosis faktor alfa, Interleukin-1β i Interleukin-6 indukuju prolažne promene u sitnoćama brojnih proteina. Krajnji rezultat se ogleda u pojedinoj iaktivaciji za jetru karakterističnih transkripcionih faktora koji povratno regulišu mnoge gene medju kojima i gene za akutno fazne proteine (AFP).

Akutno fazni proteini predstavljaju heterogenu grupu cirkulirnih proteinova koji su uključeni u reuspostavljanje homeostaze putem svojih akutno stihijskih funkcija. Ovi se mogu svrstati u tri kategorije: inhibicija, aktivacija i komplementna i nodulacija imunog odgovora (fibrinogen, C-reactivni i

protein scrum alliloid A, komplement C3, učinkoviti komplement C1) i funkcionalne

vezivne i transportne (hemoglobulin, lipoproteinski, transferin). Koncentracija AFP u cirkulaciji nije uvećana jednakom u odgovoru na razlike i stresogene stimuluse, što sugerise da je njihova sinteza regulisana specifičnim profilom inflamatornih medijatora koji se aktiviraju na određeni stimулus. Raznovrsnost u smeru, intenzitetu i trajanju promena nivoa AFP-a ističe potrebu za kompletnim razumevanjem nacina njihove regulacije.

Dosadašnja saznanja o tome kako su geni za AFP modulišani proinflamatornim citokinama tokom AFO baziraju se na istraživanjima na promotorskom nivou. Ekspresija gena za AFP je uglavnom kontrolisana na transkripcionom nivou i zavisna je od regulatornih interakcija između cis-delujućih DNK sekvenci i specifičnih transkripcionih faktora i DNK vezujućih proteina. Pored sveprisutnih transkripcionih faktora uključenih u bazalnu transkripciju masineriju svih tipova ćelija, ćelije jetre sadrže dodatne faktore prisutne u ogranicenom broju tkiva. Oni pripadaju familijarna transkripcionih faktora C/EBP, STAT i NF-kB. Složenost njihovog učešća u regulaciji ekspresije gena za AFP proizilazi iz činjenice da različiti aktivični članovi svake od ovih familija imaju slična mesta vezivala za DNK na kojima mogu smeniti jedne druge, i svaki transkripcioni faktor može delovati sarno stalno ili sinergistički antagonistički sa jednim ili više faktora koji pak prispadaju istoj familiji. Kooperativne i interaktive transkripcionih faktora kao i njihove postranslacione modifikacije tipa fosforilacije/defosforilacije i likozilacija/deglukozilacija su neophodne za ostvarivanje određenog nivoa ekspresije gena karakterističnog za ćelije jetre tokom AFO.

DNA funkciju imaju proteini koji regulišu transkripciju gena za Al-P prisutni su i u jedarnoj plazmi ali i u jednom strukturi - jedna rama ITAKS. Stoga se smatra da je jedan i matriks, kao trodimenzionalana prostorna mreza koja prozima jedro, potencijalno uključen u organizaciju procesa transkripcije. Ovakva uloga jekarnog matriksa ogledala bi se u

funkcionalnoj lokaciji gena i prikupljanju i pozicioniranju genskih regulatornih faktora unutar jedra odnosno, u formiranju "odejaka" u kojima bi se u određeno vreme i na jednom mestu nasli svi potrebni ucesnici procesa transkripcije. Na jedarnom matriksu jetre identitikovati su transkripcioni faktori: C/EBPa, C/EBP, CIBBP8, STAT1, STAT3, STA1, Sb i NF-kB p65 koji imaju znacajnu ulogu u regulaciji ekspresije gena za AfP. Asocijacija identifikovanih transkripcionih faktora sa jedarnim matriksom je dinamicna jer podleže promenama, zavisnosti od fiziološkog stanja organa, odrazavajući tako prornene metabolicke ekspresije koje karakterisu bazalno stanje i inflamaciju. Detektovane asocijacije *trans-faktora* sa jedarnim matriksom predstavljaju mehanizam koncentrisanja genskih regulatornih faktora u blizini aktivnih gena u funkciji optimalne transkripcije. Time selikazuje na postojanje funkcionalne veze između jedarne strukture - jedarnog matriksa - i ekspresije gena.

Međunarodni koji kontrolisu ukupnu aktivnost brojnih transkripcionih faktora jetre tokom AFO kao i mehanizmi koji specifично kontrolisu transkripciju određenog gena za AFP su još nedovoljni poznati i predmet su brojnih istraživanja kod nas i u svetu. Razumevanje pomenutih mehanizama je od posebnog značaja za uspostavljanje terapeutske kontrole AFO koja je neophodna u nekim životno-ugroženim situacijama, kao što je slučaj sa prekomernom producijom tumor nekrotičnog faktora u uslovljenim sepsama. Isto tako, upoznavanje izmenjenih transkripcionih dogadaja u jetri tokom AFO je od važnosti u prevenciji patologih stanja, koji su u vezi sa prevelikom producijom određenog AFP-a, a što je slučaj u nekim hroničnim inflamatornim bolestima.

MOLECULAR MECHANISMS OF EUKARYOTIC CELL PERCEPTION OF AND RESPONSE TO ENVIRONMENTAL SIGNALS

Grigorov I., Bogojević D., Ivanović-Matić S., Petrović M., Uskoković A., Arambasic J., Mihailević M., Grdović N., Martinović V., Vidaković M., Poznanović G., Dinic S.

Department of Molecular Biology, Institute for Biological Research,
Bulevar Despota Stefana 142, Belgrade, Serbia

Synopsis:

Homeostasis is the state of metabolic equilibrium supporting the optimal functioning of an organism that is actively maintained by complex biological mechanisms. An organism responds to deviations from this stable situation by a coordinated sequence of systemic and metabolic changes, or by local changes such as inflammatory reactions, collectively known as the acute phase response (APR). The APR is an evolutionarily conserved mechanism aimed at restoring an organism's normal functioning during infection, tissue injury, chemical irritation and neoplastic disease. The initiation and progression of the APR involves a coordinated series of events, including cytokine release, endothelial-cell activation, leukocyte chemotaxis, alteration of the temperature set-point and activation of the adrenal-pituitary axis which provide the necessary metabolic signals to responding organs. The liver is a major partner in APR and the blood-borne proinflammatory cytokines such as Tumor Necrosis Factor α , Interleukin-1 β and Interleukin-6 trigger transient changes in the synthesis of numerous proteins in this organ. The result is an up- or down-regulated synthesis and/or activation of liver-enriched transcription factors that in turn regulate genes coding for secreted protease inhibitors (APP).

Acute phase proteins represent a heterogeneous group of circadian proteins which are involved in the restoration of homeostasis

through their actions that can be grouped into three categories: inhibition of proteases (α₂-macroglobulin, α₁-antitrypsin and α₁-antichymotrypsin), complement activation, or modulation of the immune system (fibrinogen, C-reactive protein, serum amyloid A, complement component C3, α₁-acid glycoprotein), and binding and transport function (haptoglobin, hemopexin, transferrin). The plasma concentrations of APPs do not increase uniformly under different stress conditions suggesting that their synthesis is regulated by stressor-specific patterns of production of inflammatory mediators. The diversity in direction, extent and timing of changes in hepatic APP levels stresses the need for a complete understanding of how such changes are regulated.

Our current knowledge of how these genes are modulated by APR and pro-inflammatory cytokines largely rests on studies made at the promoter level. The expression of genes coding for APPs is most likely controlled at the transcriptional level and depends on the regulatory interactions between cis-acting DNA sequences and specific transcription factors and DNA-binding proteins. Besides the ubiquitous transcription factors involved in the basal transcription machinery of most cell types, the hepatocyte contains other factors that are prominent in only a limited number of cell types. These transcription factors mostly include some members of the CAAT/enhancer binding protein (C/EBP) Signal Transducer and Activator of Transcription (STAT), and Hepatocyte Nuclear Factor (HNF)-6 family. Variably active members of the transcription factor family can replace each other at a given binding site and a transcription factor can act either alone or synergistically/antagonistically with one or more other factor(s) or cofactors that belong or do not belong to the same family. The cooperative interaction of transcription factors as well as their posttranslational modifications such as phosphorylation/dephosphorylation or glycosylation/deglycosylation are

required to achieve the levels of expression characteristic of acute phase liver cells.

DNA binding proteins that regulate APP gene transcription reside in both the nucleoplasm and nuclear matrix compartments of the nucleus. The nuclear matrix is a nanostructured network of nucleic acids that coordinates many nuclear processes, including transcription. It is assumed that the nuclear matrix provides a structural base for the spatial and temporal gathering of the participants of transcription by functionally localizing genes and concentrating and positioning regulatory proteins in specific nuclear compartments. Transcription factors

are involved in the regulation of nuclear matrix gene expression during the APR were identified on the nuclear matrix. The association of these transcription factors with the nuclear matrix is dynamic. It undergoes changes in a physiological state-related manner, thus reflecting differential gene expression during basal conditions as well as inflammation. The observed association of *trans-factors* with the nuclear matrix is in correlation with its proposed role in concentrating regulatory proteins near their target sites for optimal gene transcription.

Our understanding of the modulations that control the net activity of the whole array of hepatic transcription factors during the APR is still in its infancy, as is our understanding of the mechanisms that specifically control the transcription of a given APP gene. Progress in these fields will pave the way toward the improved therapeutic control of the APR that is required in life-threatening situations such as a sepsis associated overproduction of tumor necrosis factor- α and resulting multiple organ failure. Likewise, a better knowledge of the APR-modulated transcriptional events in liver may help one to prevent the pathological events associated with overproduction of a given APP that takes place in some chronic inflammatory diseases.